

The background of the image is a traditional marbled paper pattern. It features a complex, organic design with swirling, cell-like shapes in shades of dark blue, teal, and black, set against a deep red or maroon base. The pattern is dense and covers the entire surface. A solid red rectangular bar is positioned horizontally across the middle of the image, serving as a background for the text.

GARTNER 1815

QUO TEMPORE UNIVERSITAS LITERARUM HAVNIENSIS PARTI-
CIPAT GAUDIA PUBLICA, ET PRECES, QUAE FUNDUNTUR
PRO AUGUSTISSIMIS CAPITIBUS, DIE FESTO INAUGURATIONIS

FRIDERICI SEXTI

REGINAE

PRO SUMMIS IN MEDICINA HONORIBUS

ET PUBLICO EXAMINI

QVA PAR EST VERECUNDIA

H. GARTNER

RESPONDENTE ORNATISSIMO

HERMANO BARCHLAY

CAND. CHIRURGIAE.

H A U N I AE

IPSIS NONIS MENSIS AUGUSTI ANNO MDCCCXV.

TYPIS EXPRESSIT DIRECTOR JOH. FRID. SCHULTZ,

AULAE REGIAE ET UNIVERSITATIS TYPOGRAPHUS.

AULAE REGIAE ET UNIVERSITATIS TYPOGRAPHUS.

Specimen hoc inaugurale, docte et concinne
elaboratum, censet Facultas Medica Havniensis,
dignum quod pro Gradu Doctoratus in Medicina
publico eruditorum examini ab auctore subjiciatur.

F. L. Bang,
p. t. facult. m. Decan.

El en ch u s.

Præfatio.

Sectio prima de anatomia inguinis.

- §. 1. *De regione epigastrica, herniis maxime exposita.*
- §. 2. *De fascia superficiali ejusque actione in femur.*
- §. 3. *Primo de musculo obliquo externo, ejusdemque annulo abdominali, deinde de funiculo spermatico ejusque canali.*
- §. 4. *De musculo transverso et obliquo interno.*
- §. 5. *De descriptione annuli interni et de hujus inveniendi modo.*

§. 6. *De arteria epigastrica præcipue de ejus situ ad internum internæ aperturæ latus.*

§. 7. *De peritonæi qualitatibus.*

Sectio secunda de hernia ingvinali.

§. 8. *De discrimine herniarum ingvinalium.*

§. 9. *De herniis parvis.*

§. 10. *De herniæ ingvinalis discriminatione à morbis, quibuscum herniæ malum facile confunditur.*

§. 11. *De reductione partium, quas hernia continet.*

§. 12. *De methodo brachieria applicandi, finem maxime respondente.*

§. 13. *De sede stricturæ, et tempore ad hanc operationem idoneo.*

§. 14. *De Operationis momentis, et de diversis involucribus, quæ, operatione durante, occurrunt, scilicet integumento universali, fascia aponeurotica, musculo cremastere, tela cellulosa, denique peritoneo.*

§. 15. *De modo, quo saccus aperitur.*

§. 16. *De directione incisionis.*

§. 17. *De necessitate cognoscendi sedem stricturæ
in cervice sacci, et de modo stricturæ tol-
lendæ.*

§. 18. *De modo aperturæ internæ dilatandæ.*

Sectio tertiâ de anatōmia, in quibus hernia cruralis oritur.

§. 19. *De loco, ubi hernia inguinalis oritur, de
annulo crurali, ejusque explorandi modo.*

§. 20. *De aponeurosi, musculum iliacum obtegente.*

§. 21. *De variis sepimentis, quæ prohibent, quo-
minus herniæ ante vasa cruralia oriantur.*

§. 22. *De fascia lata femoris, ejusdemque fasciæ
divisione in superiori femoris parte.*

Sectio quarta de hernia crurali.

§. 23. *De descriptione herniæ cruralis ejusque tam
discriminatione a morbis, quibuscum confundi
potest, quam diagnosi.*

§. 24. *De modo reponendi herniam cruralem.*

§. 25. *Continet stricturam raro admodum in ligamento Fallopii esse sæpius in aliis partibus.*

§. 26. *De Operatione instituenda.*

§. 27. *De methodo saccum aperiendi, stricturamque tollendi.*

P r æ f a t i o .

Jam antiquitus caput de Hernia inter præcipua Chirurgiæ capita habitum fuit, neque immerito; nam non facile ullus alius chirurgicus casus sæpius occurrit, et secundum Wrisbergum tricesimus quisque Herniæ malo laborat. Raro admodum, si unquam, existit casus, in quo prompta et tempestiva artis applicatio ad morbum sive tollendum sive levandum plus confert. Hæc scientiæ chirurgicæ pars est una e.

paucis, cui soli artis non periti tantum, sed
 scientes, Chirurghi, iidemque literis eruditi, suam
 ætatem consecrarunt. Talium virorum duo
 magna nomina scilicet Jouville et Arnaud hoc
 loco afferre sat habeo. Hoc argumentum auc-
 torum non pauci ante me tractarunt. Illud idem
 Richter confecisse existimatus est, ita ut aliis
 scriptoribus nihil reliquisse videatur. Nihilo
 tamen minus eodem propemodum tempore
 duumviri prodierunt, suæ quisque nationis
 Chirurgorum princeps A. Cooper et Scarpa,
 duorum de uno eodemque argumento ope-
 rum auctores, quæ alii populi in suam ling-
 uam vertentes ceu rem propriam vindicare in-
 ter se certarunt. Ea res animum meum adhuc
 magis advertit. Ad ipsa duumvirorum opera

me converti, iisque multum studii et temporis dedi. A hisce duumviris magnam antecessorum turbam felicissima Anatomiae practicae et observationum propriarum conjunctione superatam esse intellexi. Illa principiorum fere unumquodque fundat, hae confirmant. Horum principiorum magnam partem novam et cognitu dignissimam vidi. His de causis hoc argumentum mihi dignum visum est, quod ceu specimen inaugurale elaborari et scite elaboratum sat verecunde offerri posset. Argumentum tam grave sumens, et ab omni parte circumspiciens, existimavi non aliquid vanum ac sterile me aggressum, sed, si orsis succesus contingeret, ad miseras, quibus Japeti genus premitur, sublevandas, aliquid à me con-

ferri. Neque silebo, nullo voluntatis momento me magis impulsus, ut materiam, quam pro virili elaboravi, seligerem, quam hoc, quod tale argumentum explorationes anatomicas necessarias facit, et velut suo jure poscit. Animus non fuit aliquid prorsus novum proferre, quod si verum ac salutare sit, medicus juvenis tantam fortunam sperare non audet. Neque magis studui rebus à nemine alio ante me inventis vel cogitatis cupidorum aures mulcere. Candidum lectorem sive hypothesis minus firmarum subtilitate detinere, sive proprii ingenii lusibus eludere magnopere fugi. Acumini æque et incorrupte judicantium malui subjicere, certe, quantum in me esset, demonstrare, quam necesse, ut cuivis alii ar-

tem excolenti, ita Chirurgo, in sua arte progredi et vere proficere conanti, sit disciplinam acceptam ad examen vocare, eamque, quæ par est, diligentia ac fide expendere, de rebus acceptis altius quærere, quodque omnis ævi sapientes svaserunt, assensum potius cohibere, quam auctoritati temere confidere. Hæc comprobanti mirum esse non potest: anatomicam autopsiam sive oculatam fidem cum animi intentione præcipuum fundamentum hujus opusculi esse. Vellem, ut mihi liceret proprias morbi observationes adjicere, quæ cum nondum adeo multæ sunt, neque sufficere mihi visæ sunt, eas omisi. Alienas observationes accumulare et auctoritatum fidem aucupari mihi non libuit. Vereor, ne hoc speci-

men inaugurale literaturæ inops reperiatur, sed uti librorum moles non minus sæpe ostentationis quam eruditionis documentum est, ita eruditione sine delectu et iudicio bonæ artes ac disciplinæ minus juvantur, quam gravium tēstium in tali argumento auctoritate ac fide, cui tamen non temere assensus sum, sed diligenter quærens, et rem ipsam explorans, omnia expendi, nihilque nisi exploratum, quaque possem, diligentia æstimatum in lucem protuli. Quod meum fuit animi vires intendere proprioque iudicio potius uti quam aliunde pendere, ideo viros summæ auctoritatis ac fidei non neglexi. Usus sum non præstantibus tantum nostri ævi scriptoribus, sed etiam antiquiorum auctorum scriptis, eorum in pri-

mis, quorum ingenii acies, ætatis, quæ vixerunt, ratione habita, in res ipsas altius penetravit. Non tamen perfectum et absolutum de Hernia opus in hisce meis curis vel suscepisse vel conscripsisse videri volo; constitui tantummodo præcipua de hac re momenta afferre, vastum aliis relinquens campum, quem hujus morbi multiplices casus valde impliciti, variaque facies, offerunt. Præcipue operam dedi, ut nihil, nisi propria inspectione meorumque oculorum fide, adhibita simul diligentia animique virium intentione, munitum ac velut corroboratum proferrem. Neque minus curavi, ut trita et pervulgata, quantum causa sine-
ret, fugere possem. Ordinem consilio meo convenientissimum secutus sum. Primo egi de

anatomia regionis ingvinalis; deinde herniam ingvinalem ejusque operationem tractavi; tum partes, in quibus hernia cruralis oritur, persequutus sum; denique herniam ipsam cruralem ejusque operationem elaboravi. Ceterum ipse, humanæ fragilitatis non immemor, præstiti quantum potui; et satis multa modo satis bona præfatus, hasce meas curas æqvo lectoris judicio optime commendatas volui.

SECTIO PRIMA.

DE ANATOMIA INGVINIS.

§. I.

Omnium abdominis regionum regio hypogastrica, ejusque præcipue pars inferior, herniis maxime exposita est.

Non enim solum omnes intestinorum impulsus hanc regionem versus concurrunt, cum infima est, sed prima fronte ipsa natura huic parti minus providisse videtur. Etenim si infimam musculi obliqui externi partem exceperis; minus firmum est peritonæi carnearum & tendinosarum fibrarum propugnaculum, neque tam firmum quam illud, quo coetere abdominis partes muniri solent.

Huc accedit, quod ibidem abdominis est foramen, magnis adnumerandum, quod, quamvis foramen

dici recte possit, est tamen partibus illud permeantibus prorsus refertum. Attamen si hæc regio tam imbecilla esset, quam prima anatomica disquisitione instituta, eâque leviter instituta reperitur; non dubito, quin major humani generis pars hoc morbo laboraret. In hac destinati opusculi parte constitui anatomicam hujus regionis descriptionem præmittere, eâque præmissa demonstrare, naturam, præter musculos, huic regioni roborantes membranas aponeuroticas tribuisse, quæ ad ejus vim resistendi augendam plurimum conferunt, quin has membranas in primis causis esse, ob quas herniæ non in quocunque illius regionis loco oriantur.

§. 2. de musculo obliquo interno.

Si dissectione transversali a spina ilei anteriore et superiore lineam albam versus, et alia perpendiculari symphysin pubis versus, integumenta universalia disseueris; his sublatis, inuenies expansionem aponeuroticam, quam hic fasciam superficialem dicere liceat.

Hæc a prima tripartiti femoris parte oriens, partim sursum tendens, per totum abdomen spargitur, partim pubis regionem petens, in scrotum demittitur.

Eadem vicino musculo obliquo externo admo-

dum leviter annexa est, excepto loco, ubi illa, ligamentum Fallopii superans, marginem annuli abdominalis tegit. Pubi inserta, compressionem herniæ inguinalis magnopere auget.

Hanc fasciam ingens vena, quam abdominalem vocare forsán fas est, percurrit, digiti et quadrantis spatium a tuberositate pubis remota. Quo magis hæc vena umbilicum versus sursum dirigitur, eo magis venæ, ramis diffusæ, truncus minuitur.

Hanc venam ea de causa diserte nominavi, quod nonnunquam permagna est. Quæ si sub herniotomia dissecaretur, hæmorrhagiam emissura esset adeo largam, ut chirurgus fontis, unde prosiliret, forte ignarus, vehementer motus stupesceret. Hanc fasciam superficiei cum *supra memoratæ similis dissectio* divisit et sustulit; glandulas, in superiore femoris parte vel regione inguinali sitas, ab eadem fascia immediate tegi reperiens; præterea his inflammatis, ægrum in erecto statu gravibus, contra, si corpus proclinaverit, vel femur sublatum abdomini admovert, lenioribus doloribus affici cognosces. Prorsus necesse igitur est, ut hæc membrana relaxetur.

Considerandus nunc est musculus obliquus externus, cujus figura est lata, compressa, ferme quadrangula. Margo ejusdem superior processui Xiphoideo et margini inferiori octo costarum imarum inseritur, dum margo externus, liber ac solutus, sed a latissimo dorsi aliquantulum tectus, tendit a costa duodecima ad externum cristæ ossis ilei labium. Ad formandam lineam albam conducit margo internus unacum alterius lateris musculi margine interno.

Inferior margo in partem posteriorem, externo cristæ ilei labio insertam, et partem anteriorem vel ligamentum Fallopii commode dividitur. Hoc ligamentum extrinsecus profectum, et ad interiora descendens, ossi pubis adnectitur. Verumtamen, priusquam id fiat, fibræ tendineæ, pollicem circiter unum a tuberositate pubis distantes, a se invicem discedunt, ita ut duo crura, alterum superius, alterum inferius formantur. Horum superius, quod latum est, ad symphysin ossium pubis tendens, decussando crucis in modum alterum lateris oppositi crus, ligamentum suspensorium peni impertit. Inferius, idemque longius, structura magis elastica et rotunda gaudens, super vasa cruralia quasi pontem vel arcum format, unde nomen arcus

cruralis inferiori cruri est impositum, cui se inserenti pubis tuberositas occurrit. E hac discessione fibrarum oritur annulus abdominalis, quanquam figuræ magis ovatæ, quam annularis, cujus tractus ab imo sursum et quidem oblique spinam ilei anteriorem et superiorem versus porrigitur. Hic annulus a sola fibrarum discessione vel disjunctione non formatur, quippe cujus magnitudo nullis limitibus circumscriberetur, si qua vis valde agens eum distenderet. Hoc prohibent, certosque ei limites ponunt, fibræ, quæ fere sub angulo recto parallelas decussent. Præterea adjungi quoque potest, ut annulum limitans et coercens, membrana illa aponeurotica tenuis, quæ a spina ilei superiore et ligamento Fallopii oriens, angulum superiorem et externum transit, ita ut crura arctius inter se conjungantur.*)

*) J. G. Günzli de herniis pag. 18: "memini tamen, me non unam, sed duas pluresque ligamentosas expansiones videre, quæ a fascia lata, non tam ad ligamentum Fallopii, quam ad tendineam obliqui externi expansionem pertinebant."

J. P. Devoux dissertatio medico-chirurgica de hernia vesicæ urinariæ, anno 1733. — In annulo describendo hæc dicit: "cujus margines firmiores fibris tendineis a fascia lata venientibus debentur; ab illis que non parum roboris acquirunt."

Hanc fasciam duce celeberrimo Collis pluries in-
 quisivi, eamque in regione annuli nonnunquam inveni,
 licet interdum vice fasciæ telam cellulosa tenuem ali-
 quando reperiatis. Quæ causa interdum subest, cur,
 fascia superficiali sublata, annulus non appareat. Is
 quoque a tironibus vel minus expertis ægre detegitur,
 propter peculiarem structuram tendinis musculi obliqui
 externi in regione annuli. Nam plerumque duo vel
 tres fasciculi tendinosarum fibrarum crassarum cum in-
 terjectis portionibus tenuioribus adsunt, ut speciem
 annuli facile referant.

Ad hunc muscolum diligenter considerandum alia
 incisio transversalis fit, a spina ilei ad lineam albam;
 quâ peractâ, is a subjacente obliquo interno separatur
 unum circiter pollicem a ligamento Fallopii. Pars sic
 elevata secatur in sui medio inter spinam ilei & tube-
 rositatem pubis, usque ad ipsum ligamentum, quâ
 dissectione musculus velut versus in femore ponitur,
 ita ut partes hucusque tectæ appareant. Principales
 partes sunt funiculus spermaticus ejusdemque canalis
 vel sulcus. Hunc funiculum observamus esse collec-
 tionem vasorum, quæ, tela cellulosa mediante, inter
 se juncta, involucro celluloso carnosio involvuntur.
 Partes, illam constituentes, sunt arteria, venæ sper-

maticæ, et vas deferens. Idem in pariete musculorum abdominalium decurrere incipiens, tractu magis obliquo, a posterioribus ad anteriora, extrinsecus ad interiora paululum deorsum fertur, qui, cum anulum abdominalem permeavit, perpendiculariter se demittit. Sulcus vero a tendine obliqui externi anterieus formatur, inferius ab illa duplicatura ligamenti Fallopii, quæ sese adjungit lineæ ileo-pectineæ.*)

Hæc insertio obliqui externi transversum digitum longa, et figuræ triangularis, in momento dissectionis latet; de qua re mentionem infra faciam.***) Tendo communis obliqui interni et transversi partem posteriorem canalis constituit, hujusque canalis longitudo pollicem integrum et dimidium æquat, directio autem tractui funiculi spermatici****) respondet.*****)

*) vide tab. prim. E. c.

**) vide paginam

***) pag.

****) Die Anatomie und chirurgische Behandlung der leisten Brüche und der angeborenen Brüchen, aus dem englischen des Herrn Astley Cooper. Hierausgegeben von Dr. J. S. M. Krutge. Pag. 4.

Collis Treatise on surgical anatomy. Pars prior. pag. 35.

Anton Scarpa's anatomisch-chirurgische Abhandlungen über die Brüchen, aus dem Italienischen übersetzt von B. W. Seiler. Pag. 6.

Ordo me ducit ad ceteros abdominis musculos, nempe obliquum internum et transversum, qui, quod conjunctim ad finem eundem spectant, una considerandi simul sunt. Horum uterque, sicut musculus supra memoratus, figuram quadratam habet, et margines utriusque superiores infimis septem vel octo costis adnectuntur. Vaginam musculis sacro-lumbari et longissimo dorsi margines posteriores præbent, et tam processibus spinosis, quam transversis vertebrarum lumborum inseruntur. Ab anterioribus marginibus non minus aponeuroticis vagina muscoli recti propriè formatur.

Marginum inferiorum, initio insertionis a se invicem separatorum, alter parti mediæ, alter labio interno cristæ ilei inseritur. Ilei spina vero relictæ, fibræ invicem ita confunduntur, ut, quæ ad obliquum, quæ ad transversum pertineant, finire difficile sit.

A vero non discedit, qui statuit, horum marginum anteriorem præcipue partem duabus primis ligamenti Fallopii tripartiti partibus se inserere, quod ligamentum postea relinquunt, ad formandum partim cremasterem, partim arcum, sub quo funiculus spermaticus decurrit. Tum fibræ, in aponeurosini perte-

nuem mutatae, partim cristae partim symphysi ossium pubis adhærent. De origine cremasteris altius quærere, eamque exacte finire, neque hujus loci est, neque adeo fructuosum.

Is maxima ex parte ab infimis obliqui interni fibris*) in quo loco Fallopii ligamento se inserere designant, oriri videtur. Secundum Scarpa**) et alios, alia datur portio carnosarum fibrarum, quæ, a symphysi ossium pubis progressa, et præsens, tum, cum funiculus testiculusque reclinati sunt, sensibus magis exposita est; quæ duæ partes funiculum spermaticum amplectuntur, et vaginæ instar includunt, eundemque desuper et antrorsum per annulum sequentes, tandem divergentes, sese per tunicam vaginalem testiculi spargunt.

Hæ fibræ musculosæ leviter admodum funiculo spermatico sunt annexæ, ut hernia illas facillime separare possit.

§. 5.

His musculis descriptis, cum ostenderimus duos, ultimo loco commemoratos, quasi arcum efficere satis

*) Collis. l. c. pag. 37.

**) Sarpa. l. c. pag. 11.

magnum, qui possit funiculo spermatico transitum præbere, nullam vero formare aperturam huic perviam, *) qualis in obliquo externo adsit; transgrediamur ad Cooperi (transversalem fasciam tractandam, quam huic regioni natura tribuit, prohibitura, quominus contenta abdominis sub arcu nuper nominato elabi possint. **) Quæ fascia, quamvis in omnibus hominibus non æque conspicitur, plerumque tamen, ut in herniosis maxime. *Astley Cooper* (***) primus nostrum animum advertit, quanti ea sit in herniotomia momenti; Id ut crederet, se adductum fatetur, quia herniæ interdum parvæ foramine inclusæ sunt, quod

*) *Winslow Expositiones anatomicæ. Tom. II. Pag. 94 et 112.*

**) vid. tab. prim. l. b.

***) Mirum est: Scarpam in dissertatione: quam de hac re egregiam et subtilem confecit, nullam omnino hujus aperturæ mentionem injicere. Spero fore, ut, si in his rebus describendis forsitan nimis prolixus videar, veniam lectoris impetrem. Sed cum per illam aperturam hernia ingvinalis primordium capit, et herniæ interdum hic, nullo tumore externo observato, incarcerationantur; præterea causa incarcerationis, quam vulgò in cervice sacci quærent, in hanc est nonnunquam transferenda: hic annulus internus non minoris momenti esse videtur, quam ingvinalis, præsertim, cum ad eum dilatandum singulari arte opus est.

huic fasciæ inest; a quo foramine annulus internus, vel apertura canalis funiculi spermatici interna nominatur.*) Eadem fascia, a ligamento Fallopii et crista ossis pubis ortum ducens, abdomen versus et quidem inter transversum muscolum et peritonæum cursum dirigit. Quo magis ad superiora appropinquat, eo tenuior evadit, et tandem cum transverso confunditur. Huic inest apertura supra memorata, cujus internus et infimus margo admodum conspicuus est, fere inter symphysin pubis et spinam ilei situs.

Hujus margini interno vicina extenditur arteria epigastrica, qua ille robustior evadit, quam externus, quippe qui, cum musculo transverso arctius cohaerens***) minus conspicitur. Hoc foramen funiculus spermaticus permeans, abdomine relicto, progreditur. Dicitur foraminis diametros est semidigitalis.

Hunc ut invenias, musculus transversus præparandus est et caute tollendus; nihilominus tamen nondum in conspectum prodit, priusquam telam cellulosa, quæ in margine hujus aperturæ secundum funiculum spermaticum dirigitur, removeris.

*) vide tabulam prim. l. q.

**) vide Tab. prim. l. h.

Potes etiam eundem in finem findere annulum abdominalē et tendinem obliqui externi; incisionem inter annulum memoratum et spinam ilei instituens, transversi et obliqui marginem deinde attollens. Si peritonæum caute internæ abdominis musculorum superficiē aufertur, et funiculus spermaticus forcipe correptus tenditur; plica telæ cellulossæ in conspectum prodit, quæ hujus aperturæ principium a celeberrimo *Petro Camper* *Forus Galeni* vocatur.*)

§. 6.

Ad arteriam epigastricam progredimur, ad quam ut anatomici animum advertant, non minus necesse est; nam ejusdem situ naturali cognoscendo, et attendendo ad partes, per quas transit, quibusque jungitur, situm illius relativum determinare non difficile est. De quo situ anatomicorum sententiæ discordes

*) Liceat mihi celeberrimi *Camper* descriptionem hujus aperturæ, sicut in animalibus inventa est, hic afferre: "Datur in utroque latere abdominis foramen sive ostium insigne, tubum quatuor linearum et ultra facile admittens. Peritonæum illud intrat atque investit; vasa spermatica, ac vas deferens peritonæo obiecta similiter hos meatus intrat. Peritonæum ibidem plicas laxas efficit, ac quæ certo modo tensæ valvulæ cujusdam similunarī speciem præ se ferunt." &c.

sunt; insuper multi, quantumvis accurate situs tam naturalis, quam relativus descriptus sit, nihilo tamen minus in hujus scientiæ ad chirurgiam manualemente applicatione erraverunt. Hæc arteria ab obturatoria originem suam rarius ducit, sed sive e parte anteriori et infima iliacæ externæ, sive e parte superiori arteriæ cruralis incipientis, emittitur. Eadem sub angulo obtuso sursum adscendens, pone ligamentum Fallopii et obliquum internum delitescit.*)

Deinde inter saccum peritonæi et fasciam transversalem interno aperturæ hic inventæ margini adjacent,**) in quo loco eadem arteria funiculum decussans, eo et posterior et humilior est, cremasteri ramulum largitur, media inter symphysin et spinam ilei cursum dirigit, ac introrsum tunc tendens, vaginam musculi recti intrat, et ramulis per totam ejusdem superficiem internam dispersis, mammariae internæ unitur.***) Interdum arteria epigastrica obturatoriam arteriam emittit, quæ posterior in hernia crurali maximi

*) Camper, l. c., de pelvis humanæ fabrica et morbis.
Pag. 5.

**) Collis, l. c., Pag. 42.

***) Cooper, l. c., Pag. 6.

****) Collis, l. c., Pag. 25.

momenti est, cum incisionem ligamenti Fallopii iastimere necessitas cogit.

Adhuc restat de peritonæo dicere, quod, si ad pathologiam respicimus, non minoris momenti est, quam ceteræ partes.

In quo considerando structuram et habitum paulatim attingere sat habeo. Injectiones docuerunt, peritonæum, quamvis tenue et exsangve videatur, innumerabilibus tamen vasis sangviferis et lymphaticis abundare. Quare vel minimum irritamentum efficere interdum potest, ut peritonæum facile inflammetur, atque in hoc statu magnam lymphæ coagulabilis copiam effundat, qua illud cum partibus ipsi vicinis facillime coalescit.

Præterea Scarpa observavit, partem peritonæi inflammata sine dubio ob auctam ejus temperaturam sufficere ad aliam, quæ ipsam tangit, partem in eundem statum redigendam. Quod eventum ab una parte concretionibus periculosissimis ansam dare potest, ab altera parte in præcipuis, quæ ad intestina læsa reficienda natura adhibet, remediis adnumerandum est. Nam ars nihil habet religiosius custodiendum, quam, ut ne viribus naturæ medicatricibus impedimento sit,

neve ipsius naturæ partes turbet. Ut alias ita hic quoque elucet nos naturæ servire, neque ei imperare; id quod artis vere sciens ingenue profitetur. Prætereundum non est, peritonæum magna vi elastica gaudere, eamque vim peritonæo propriam esse.

Experimentis enim evictum est, illud par esse ferendo ponderi librarum quinquaginta, nec tamen rumpi, quo onere sublato (uti post ascitem) pristinam formam recuperare.

Illud idem a duabus lamellis constat, quarum altera interna vera, altera externa spuria; verum enim vero posterior solummodo tela cellulosa est, qua mediante partibus circumjacentibus adjungitur.

SECTIO SECUNDA.

DE HERNIA INGVINALI.

§. 8.

Hernia ingvinalis nomen externæ aut internæ sortitur, prout in canalem funiculi spermatici decurrit, sive axin pelvis minorem sequens, post annulum abdominalem immediate prorumpit.

Hæc herniarum distinctio primo a celeberrimo *Hesselbach* *) et deinde a *Scarpa* et *Cooper* firmata, maximi in praxi momenti est. Quo magis discrimen inter utramque herniam appareat, hoc discrimen per partes juxta posui:

2) Hernia ingvinalis *externa* ultra decussationem funiculi arteriam epigastricam decussantis, pubem versus orta, et funiculi tractum sequens, tumorem magis cylin-

1) Hernia ingvinalis *interna*, citra arteriam epigastricam pubem versus immediate post annulum devoluta, figuram rotundiolem et prominentem habet, crus an-

*) Anatomisch-chirurgische Abhandlung über die Ursprung der Leistenbrücher, Würzburg 1806.

drum et obliquum in
ingvine format.

2) Increscendo situm arteriæ epigastricæ ita mutat, ut illa, in statu naturali pollicem integrum ab annulo distans, ad latus ejusdem internum pone et sub sacco urgeatur.

3) Siquidem musculus cremaster ab obliquo interno originem ducit, hernia autem inter cremasterem et funiculum incedit; saccus herniosus pone musculum situs sit necesse est.

4) Quamquam tam exem-

nuli superius magis distendit, quam in externa hernia fieri solet, totusque tumor peni appressus est.

2) Hernia ingvinali interna per annulum immediate devoluta; arteria ad latus annuli et sacci externum invenitur.

3) Id aliter se habet in ingvinali interna, quippe quæ magis introrsum ab origine cremasteris orta, et funiculi tractum non sequens, hoc involucri carnosio plane destituta sit, necesse est.

4) Situm funiculi in in-

plorum copia, quam viri arte præstantes funiculum spermaticum interdum in anteriore vel laterali parte sacci currere confirmant; *) experientia tamen evincit in pluribus casibus præcipue in recenti hernia situm funiculi generalem in parte posteriore sacci esse. **)

gvinali hernia interna ad latus externum sacci esse, e supra memoratis concludi potest.

Notandum tamen, anulum internum, crescente hernia ingvinali externa, magis magisque annulo externo appropinquare, et canalem funiculi spermatici postremo plane deleri, ita ut, quod externam et in-

*) Scarp., l. c. Pag. 65.

**) Qui in funiculum diligentius inquisiverit, is non inficiabitur talem funiculi deviationem existere posse, si modo attenderit ad divaricationem, †) quam vasa funiculi patiuntur, nimirum tum, cum arteria spermatica in altum adscendens aortam descendentem petit, et cum vas deferens se in profunditatem pelvis demittit.

†) vide tab. prim. lit. f et g.

ternam inguinalem discrimen intercedat, valde obscuratur et difficile reddatur. Distinctionem in praxi tam gravem præterire non potui. Nam operatio horum tumorum variari debet, et quoad incisionem involucris et quoad dilatationem annuli; quæ dilatatio si in inguinali hernia interna spinam ilei versus peragitur (quod nullo discrimine artifices interdum commendant) æger ob læsionem arteriæ epigastricæ in præsentissimum vitæ periculum incurrit.

§. 9.

Hernias parvas sic dictas præterire non potui, quæ sæpe haud cognitæ sub nomine enteritidis ægrum vita privant.*) Diu cognitum fuit tales hernias existere, et Werlhoffius medentibus svadet: "ne prætermittant in colicis pathematibus inquirere in hernias, quæ sæpe vel exiguæ sunt, et ab ægrotis insuper habentur, vel pudore occultantur."

Sileo hoc loco hernias, quæ inter umbilicum et processum ensiformem reperiuntur, et vocabulo parum apto herniæ ventriculi vocantur. Verumenim-

*) Cooper, l. c. Pag. 39.

Richter, Pars secunda Pag. 50.

vero cum consilium hujus scriptionis est demonstrare, quanti momenti chirurgus practico sit perfecta cognitio de partibus, in quibus hernia inguinalis oritur; volumus solummodo attingere hernias, quæ in canali funiculi spermatici inveniuntur, neque tamen ullum tumorem extra annulum abdominalem sistunt. Aegrotus unaquaque vehementi corporis virium contentione velut quandam debilitatem sive dolorem obscurum præsentit; hic sternutatione crescit, neque raro in situ ægroti erecto adest vomitus; adsunt quoque dolores colici et cetera incarcerationis symptomata, quæ vicissim evanescent, cum situs in jacentem mutatur. In tali casu sat attentus chirurgus herniam divinat, et explorans, si hernia vere adest, solito majorem reperit repletionem regionis inguinalis, ubi funiculi spermatici canalis jacet.*)

Ille idem, si hernia incarcerata est, hunc locum premens, sat gravem dolorem efficiet. Licet interdum eadem pressione tumorem extra annulum abdominalem indagare, qui tumor, cessante pressione, evanescit.**)

*) *Cooper, l. c. Pag. 39.*

**) *Morgagni testatur, id sibi contigisse, ut talem herniam indagaret in juvene, qui in erecto situ dolore et vomitu continuo vexaretur; quorum utrumque imminu-*

§. 10.

Plures in ingvine tumores sunt, nec quilibet in ingvine tumor herniā appellari potest, quare non a re alienum censeo, si morbos, quibuscum hernia facillime confunditur, paucis discriminare conor. Ille tumor nullo negotio distingvitur ab hydrocele tunicæ vaginalis testiculi, qui semper in scroto confestim incipit et sentitur, humor collectus testiculum ita comprehendit et ambit, ut hic digitis percipi nequeat, quod tamen in enterocoele ut plurimum fieri potest. Insuper desunt symptomata biliosa et gastrica, quæ majore minoreve gradu herniam concomitantur: signa hydroceles minus constantia sunt fluctuatio, æqualitas et pelluciditas. Diagnosis herniæ difficilior est, quandocunque involucrum funiculi oedematode sive saccata hydrocele afficitur. Horum morborum prior, tumorem funiculi

tum est, ut primum adolescens supinus jacebat. Quod causæ momentum viro docto *Morgagni* totum morbum patefecit, postquam plures medici in hoc juvene, artem suam perdidissent. Is herniam reposuit, juvenemque dolore et morte liberavit. Casus huic similis, pro enteritide habitus, et ut enteritis tractatus, *Cooper*o evenit, quem eundem sæpius evenire est existimandum.

peculiarem formans, qui pueris familiarior est,*) herniam in eo præcipue refert, ut in ventrem repelli possit, ablata pressione, statim appareat. Contra id dijudicatio oedematodis facilis redditur, cum a funiculo oriens, et annulum versus gradatim adscendens, neque sternutatione neque tussi neque alia sive diaphragmatis sive musculorum abdominalium contractione afficitur. Hydrocele saccata abdomen propter cystam, aut sponte, aut pressionis vi coacta, intrare nunquam potest. Nemo anatomiae harum partium gnarus tumorem glandularum, in ingvine sitarum, cum hernia ingvinali facile commutat, exceptis duabus supra ligamentum Fallopii, quæ, cum inflammatione infestantur, propter situm supra ligamentum altiorem ab hernia ægre dignoscuntur. Prægressis tamen affectionibus primariis veneriis; diagnosis minus obscura evadit. Hernia ingvinalis a varicocele vel tumore plexus pampiniformis, quicum persæpe confunditur, sequenti modo dignoscitur.**)

Aegrotus col-

*) *Callisen systema chirurgiæ hodiernæ. Pars secunda*
Pag. 79.

Cooper, l. c. pag. 9.

**) *Collis, l. c. pag. 45.*

Cooper, l. c. pag. 9.

locatur supinus in situ jacente, et funiculus, ubi vena se evacuaverit, immediate sub annulum comprimitur. Tum ægrotus surgere jubetur. Si hernia adest, tumor in abdomine, durante compressione, remanet; sin autem varicocele adest, hic morbus propter difficilem sive prohibitum sanguinis circuitum confestim appareret.

§. II.

Hernia aut mobilis aut immobilis est, in utroque casu reductio est tentanda. Circa taxin denotavi solummodo partim minus nota, partim quæ e parte herniæ anatomica jam pertractata duci possunt. Ipsa operatio tria momenta continet:

- 1) *Capacitatem abdominis augeri.* Hinc pelvis et thorax appropinquare debent, unde efficitur, ut columna vertebralis, quæ antea convexa in abdomine prominuerit, concavitatem nunc exhibeat. Oppido quoque liquet approximationem subjectis pulvinaribus solum effici debere, nunquam vel minimo ægroti nisu, quippe qui contractionem musculorum abdominalium, quare etiam coarctationem abdominis efficiat. Cautione quoque hic utendum est, quam bene multi omittunt. Pelvim versus pec-

tus inclinari non sufficit, caput quoque pectus versus flecti debet. Quod ni fiat; muscoli sterno-cleido-mastoidei, in sternum agentes, tensionem musculorum abdominalium producent.

- 2) *Aperturas naturales, e quibus hernia egressa est, relaxari debere.* Hæc relaxatio jam supra memorata musculorum abdominalium relaxatione quidem efficitur, neque tamen minus necesse est, ut femur flectatur. Sic non Fallopii ligamentum modo ob nexum cum fascia lata, quare etiam annulus externus relaxatur, sed etiam fascia transversalis, cui annulus internus inest, eandem mutationem subit.

- 3) *In reductione eandem directionem, quam partes egressæ secutæ sunt, observari debere.* Hinc in hernia ingvinali externa recenti, reductio superiora et exteriora versus institui debet; contra id in hernia ingvinali interna, utique in omnibus herniis vetustis, pressio fere perpendicularis esse debet, quod in his annulus internus pondere illorum omnium, quæ hernia continet, trahitur, ita ut sit e regione annulo ex-

verno.*) Neque omittamus encheiresin sc. herniam prius, quam taxin instituamus, parumper protrahere debemus ad unam alteramve plicam extricandam, quæ sese forsan circa annulum formaverit.

§. 12.

Intestina, taxeos auxilio reducta, non bracheriis solum admotis retinere, verum etiam pressione concretionem in sacci orificio producere medicus allaborat; quo fit, ut sacci communicatio cum cavitate abdominis tollatur. Id se consecutos artis periti existimarunt, si pulvinar bracherii immediate in annulo abdominali, tanquam loco, ubi intestina abdomen primum reliquerunt, jacere sinerent. Iidem non intellexerunt, extensionem sacci fere duorum pollicum, neque minus orificium, quo saccus immediate cum abdomine communicatur, carere pressionis beneficio, et hoc modo prolapsui intestinorum expositum manere.**)

Supra memoratæ persuasioni vel potius opinioni respondebat bracheriorum constructio, cui semper figu-

*) Scarpe, l. c. §. 21.

Collis, l. c. pag. 48.

**) Cooper, l. c. pag. 12.

ram coniformem dederunt, quo melius in annulo jaceret; quin partes sub annulo comprimeret. Hinc nunquam curatio perfecta expectari potest, et morbi in funiculo spermatico ob continuam compressionem evitari nescii. E hac methodo applicandi bracheria disseptorum, quæ in sacco inveniuntur, causa quoque est petenda. Melius constructa et fini respondentia sunt bracheria anglica, quorum figura fere in ovi speciem est. Ea tu, rogo hoc modo applices, ut pressio in anulum et canalem funiculi præcipue agat. Hernia reposita, digitus spinam ilei inter et tuberositatem pubis ponitur, in quo loco annulus internus reperitur. Tum ægrotus tussire jubetur, ut conspici possit, an hernia denuo appareat. Ab hac parte tutus applica prominentem pulvinaris partem hoc loco, et perge ut alias. Cinguli elasticitas debet esse major, quam in ceteris bracheriis, quod intelligunt hujus rei periti, fulcrum non esse hoc loco tam firmum, quam ubi pressio immediate in pubem applicatur. Magnitudo pulvinaris ad herniæ magnitudinem variare debet.

§. 13.

Partes prolapsas reducere interdum artifex frustra periclitatur, cujus rei causa est strictura sive in annulo abdominali sive in cervice sacci, sive in interna aper-

tura, quæ pollicem cum dimidio ab externa distat. In hoc casu operationis medium vel subsidium unice relinquitur. Hujus dissertationis angustia me prohibent, quo minus longior sim in explicandis diversis judiciis de tempore ad operationem suscipiendam idoneo. Sat habeo afferre, ubi venæsectiones, balnea tepida, clysmata tabacina et fomentationes frigida in hernia frustra tentata fuerunt, et ubi abdomen, quod, quamvis distensum, non tamen dolorificum sit, quamdiu peritonæum nondum sit affectum, ubi abdomen, inquam, dolere inceperit, tum vero nullum horæ momentum negligendum est, et vel minimum horæ momentum ægrotum orco propius admovet.

§. 14.

Operatio sequentia momenta continet

- 1) incisionem cutis
- 2) denudationem et incisionem sacci
- 3) sublationem stricturæ
- 4) repositionem partium.

Ad incisionem cutis quod attinet, non parum refert in hernia vetusta, num eadem exacte in medio tumore an lateri propius instituatur; nam experientia docet, quo magis crescat magnitudo herniæ, eo magis funiculum spermaticum premi, vasaque, quæ hic continet, ma-

gis magisque diduci, donec vas deferens et arteria in altero latere, vena in altero jaceat,*) quin exempla monstrant eas partes in anteriorem tumoris partem esse deductas. E contrario in hernia incipienti parum refert, an incisio a tumoris centro recedat, verum in hernia inveterata incisionem in medio tumore fieri semper oportet. Quibus herniæ proprium involucrum minus familiare fuit, ignorantibus pathologicam mutationem, quam hernia aliquamdiu durans subit, ii in duo extrema inciderunt. Aut saccum, quem e pluribus lamellis constare crediderunt, lamellatim, modo lento ad tædium usque, denudare voluerunt, aut, ut Louis svadet, chirurgus intestina denudare incisionibus duabus jussus est. E parte ingvinis anatomica manifestum est, in hernia ingvinali, priusquam ad saccum perveniatur, occurrere firmam et validam membranam,**) quæ est productio fasciæ superficialis, de qua supra in paragrapho secunda disseruimus. Hæc crassior et magis compacta evadit, quo longius hernia præsto fuit. In illa membrana apertura fit,***) quæ

*) Scarpa, l. c. pag. 71.

**) Ibidem, l. c. pag. 71.

***) Cooper, l. c. pag. 24.

specilli sulcati et cultri ope sursum et deorsum dilatatur. Quo fit, ut musculus cremaster denudetur, qui mutationem quoque subiit; nam fibræ musculares crassæ rigidæ duræ factæ sunt, et colorem flavo similem acceperunt.*) Hic aperiendus est eodem modo, quo fascia, de qua jam disseruimus. Nondum ad saccum peritonæi pervenitur, cum hernia, abdomine egrediens, semper copiam telæ cellulossæ secum affert, quæ peritonæum partibus circumjacentibus alligat. Hæc cellulosa mutationem quoque subit, et, speciem capsulæ indicens, incisionibus levissimis tollenda est. Nunc ad saccum pervenis. Hic secundum testimonia virorum summæ autoritatis nullam mutationem subit, nec, ut in academiis tradi solet, in lamellatam massam degenerat.**)

§. 15.

Aperitur nunc saccus, prudenter eum elevando, et ab intestinis, quæ continet, segregando. In infima

*) Pars inguinis anatomica monstrat herniam inguinalem internam et labialem in foeminis carere hoc involucre, quare denudationem sacci caute fieri oportet.

**) *Le Dran* précis d'operations, T. II. pag. 58.
Schmucker chirurgische Wahrnem, 2ter Theil pag. 297.
Scarp. l. c. pag. 60.
Cooper l. c. pag. 24.

sacci parte apertura commodissime peragitur, cum is semper fluidum continet, quod has partes longius a se invicem removet. Saccus aperitur ducto cultro horizontali, saccumque apertum esse e majori minorive effluentis fluidi copia cognoscitur. Apertura dilatatur sursum et deorsum usque ad pollicem infra annulum,*) nam pars exigua, quæ indivisa manet, multa comoda in operatione parit. Omentum et intestina reperiuntur magis minusve mutata, prout incarceration vehemens fuit, aut diu duravit. In intestinis lympham coagulabilem invenies. Tum digitus explorat, ubi strictura est.

§. 16.

Si annulus abdominalis sedes incarcerationis est; dilatatio fit directe sursum parallela vel æque distans a linea alba. Hac incisione læsio arteriæ epigastricæ evitatur. Constat viros, in arte principes, modo svasisse, ut incisio extrorsum spinam ilei versus suscipiatur, modo svasisse, ut introrsum umbilicum versus peragatur. Ratio hujus diversi judicii, credo, a diversa

*) Cooper l. c. pag. 24.

Callisen l. c. pag. 476.

A. G. Richter Anfangsgründe der Wundarzneykunst. B. 5
pag. 300.

ingvinali hernia, ubi situs arteriæ variat, petenda est. Si lateralis incisio ob unam alteramve causam magis arrideret; summa prudentia est utendum. Si, durante operatione, funiculus spermaticus in externo sacci latere jacere reperitur; herniam ingvinalem internam suspicari licet, et incisio obliqua introrsum umbilicum versus fieri debet: contra in ingvinali externa incisio extrorsum spinam ilei versus dirigitur. Strictura sublata; concretiones, quæ inciderent, tollere, deinde intestina eo modo, qui in libellis elementaribus præscribitur, reponere medicus conatur.

§. 17.

Interdum non sufficit annulum abdominalem incidisse, cum cervix sacci incarcerationis sedes esse potest. Cooper*) tamen affirmat id minus crebro incidere, quam chirurgi existimarunt, cum annulus internus et arcus communis Musculorum transversi et obliqui interni sæpe id efficiunt. Sit igitur persvasum et exploratum: num strictura in sacci cervice sit; quæ si dilatatur, siquæ annulus internus resistantiæ sedes est; strictura difficilior tollitur, et periculum est, ne intestina lædantur, quo fit, ut multa alia, quæ cervicis

*) Cooper l. c. pag. 26.

integritas parit, commoda pereant. Contra si cer-
vix stricturae sedes est, digitus in cervicem immititur
usque ad stricturam, et in eodem digito culter Potti,
cultri dorso sursum verso, in locum incarcerationum in-
troducitur. Tum acies cultri ad hunc locum versus
vertitur, et exiguo manubrii cultri motu anterior pars
cervicis persequatur in linea, quae centro tumoris re-
spondeat.*)

§. 18.

Celeberrimus Cooper tum, cum interna apertura
incarcerationis causa est, sequentem encheiresin sva-
det. Ut in describendo satis diligens sim, ipsius
auctoris verba proferam. Digitus, sacco impositus,
per anulum abdominalem ducitur, dum ad incarce-
rationem ventum sit. Tum Potti culter in digito intro-
ducitur, superficie cultri digito adversa, et ita intro-
ducitur, ut culter extra saccum sit inter hunc et annu-
lum abdominalem, semper sequens digitum tanquam
directorem. Idem culter sursum ducitur, usque dum
ad locum incarcerationum pervenerit. Deinde pars cul-
tri secans in anticam partem vertitur, lenique manu-
brii motu strictura tollitur, ita ut digitus abdomini il-

*) — Cooper l. c. pag. 26.

Cellis l. c. pag. 52.

labi possit. Culter e cervice sacci eodem modo educitur, quo introductus fuit. Incisionem sursum dirigendo, ita ut directio medio aperturæ sacci respondeat, arteria epigastrica, in interno internæ aperturæ latere jacens, evitatur. Ceterum in vulneris tractatione nihil novum habeo, quod afferre possim.*)

- *) Operationem herniæ parvæ in funiculi spermatici canali paucis quoque descripturus sum. Incisio in medio tumore inter spinam ilei et tuberositatem pubis suscipitur, et a ligamento Fallopii æqualiter distans usque ad annulum abdominalem producitur: quo facto tendo obliqui externi nudatur, qui simili modo aperitur. Sacco aperto; Potti culter ad marginem musculi transversalis annulique interni persecandum introducitur,
-

SECTIO TERTIA.

DE ANATOMIA PARTIUM, IN QVIBUS HERNIA CRURALIS ORITUR.

§. 19.

Una solummodo sub ligamento Fallopii via est, qua prolabuntur intestina, ad formandum tumorem, qui hernia cruralis audit.*) Nam si abdomen transversali incisione, ab altera ilei spina ad alteram ducta, aperitur, aliaque media incisione perpendiculari dividitur; nullum aditum in femur, nisi juxta internum venæ cruralis latus, digito concedi invenies. Nam totum illud sub arcu crurali spatium occupatur et occluditur a musculis, qui ad latus externum sunt tendo communis psoæ et iliaci interni; ad latus internum diversæ aponeuroses et tendines sunt: quæ partes solæ ad herniam cruralem a femore arcendam non sufficiunt. Scarpa herniam cruralem ad internum vasorum cruralium

*) Guntz l. c. pag. 78.

Morgagni de sedibus et causis morborum Epistola
XXXIV. 15.

Benjamin Wells Lehrbegriff der Wundarzneykunst, aus
dem Englischen, Erste Theil, pag. 274.

Richter l. c. pars secunda pag. 98.

latus oriri affirmat, et affert ut causam decliviorē hujus partis situm, existimans in causa quoque esse, quod hæc pars a nullis partibus egredientibus occluditur, sed solummodo laxiori tela cellulosa tegitur. Hoc summo viro concedendum judico. Ille idem ubi herniæ, in latere externo vel minus frequentis vel prorsus absentis, causam partibus, spatium sub ligamento Fallopii transeuntibus, scilicet musculis supra nemoratis ipsisque vasis cruralibus unice tribuit; magno huic viro nullo modo consentire possum. Pars igitur, quæ omnium partium maxime partem sub ligamento Fallopii ab hernia defendit, est illa fascia aponeurotica, firma atque valida, quæ musculus iliacus internus obtegitur, de qua infra pluribus dicturus sum. Si igitur digitus secundum venam cruralem ad internum et inferum ligamentum Fallopii angulum versus ducitur; tum is foramen intrabit, quod anulum cruralem appello, quem diligentius examinantes, venam femoralem partem ejusdem exteriorem constituere, et arteriam epigastricam dimidium pollicem a latere externo distare cognoscimus. Præterea funiculus spermaticus, ut experimur, anulum internum ab eodem latere transit; sed marginis anulum circumscribentis pars

anterior et interna in plica determinatur, quam fascia transversalis, ad anteriorem vaginæ vasorum cruralium partem formandam descendens, producit. Ut hunc annulum exactius consideremus, peritonæum incisione transversali, a spina ilei super muscolum iliacum columnam vertebralem versus ducta, a partibus subjacentibus caute et levi scalpello tollendum est.

Separatio à vasis cruralibus summa cautione fieri debet, ne membrana ex iis, quæ tam essentialem anatomiae hujus regionis partem constituunt, lædatur; quas membranas solas protrusioni viscerum ante vasa resistere infra demonstrabimus. Peritonæo sublato; magnam vim telæ cellulossæ et adiposæ unamque glandulam vel duas glandulas in hac apertura detegimus. Insuper si digitus immissus interiora versus premitur; margo acutus et firmus sentitur, quem docti duplicaturæ obliqui externi falso adscripserunt; cum recte in vagina vasorum quæritur. Hic margo deprehenditur renitens, et tanto firmior, quanto femur extensum ad exteriora vertitur, sed, pedis situ in contrarium mutato, idem margo relaxatur et apertura amplificatur.

§. 20.

Redeundum nunc est ad illam aponeurosin, quam supra proposuimus esse unam e membranis, quæ ex-

intrinsecus ab inguine herniam arcant. Totus iliacus internus et pars infima musculorum abdominalium obtegitur hac aponeurosi valida, et ex fibris aponeuroticis firmis constante, cui anatomici varia nomina imposuerunt. In illa aponeurosi conspicitur quædam linea alba, quæ, dimidium pollicem infra spinam ilei nascens, margini anteriori annuli prætenditur, vel, si vis, eundem constituit, et aliqua distantia citra anulum sub angulo peracuto cristæ ossis pubis inserta est. De linea, cujus utilitatem in limite annuli finiendo explicui, hoc loco non pluribus agam. Extensio hujus aponeuroseos, ut verbis Collis utar, cum infundibulo aptissime comparatur, cujus superior et latior pars cavum ilei et partem infimam parietis anterioris abdominis occupat; inferior contra et angustior pars vel tubus infundibuli in spatium femoris, transitui vasorum cruralium dicatum, descendit, et ad insertionem venæ saphenæ usque in venam cruralem procedit. Unusquisque formam infundibuli tam in superiore quam in inferiore parte magis pressam et planam esse facile intelligit. Pars aponeuroseos, iliacum obtegens, fascia iliaca nuncupata est, contra ad musculus transversalem pertinens sub nomine fasciæ transversalis venit.

Tota pars inferior infundibuli cruralium vocatur vagina vasorum.

§. 21.

Vasa cruralia, *) quæ vagina inclusa continentur, in femur quidem descendunt, sed lateri vaginæ externo propiora tamen sunt, quippe quæ naturalem curvaturam extrorsum formant. Superest dicere de hujus partis conditione, quæ efficiat, ut herniæ non in quovis infundibuli, cum parte latiori continui, loco suboriantur. Vasorum cruralium frons sub horum decursu tela cellulosa obtegitur. Eadem vasa cum ad ligamentum Fallopii appropinquant; cellulosa in texturam magis aponeuroticam mutatur, quæ, a vasorum fronte se reflectens, supra ligamentum Fallopii ascendit et fasciæ transversali unitur. Accedente hac membrana, quæ paululum ad latus iliacum vel externum se extendit, ostium vaginæ ante vasa occluditur; quo facto possibilitas herniæ hic metuendæ avertitur. Præterea multa alia sepimenta inveniuntur, quæ, ab uno latere vaginæ ad alterum extensa, prohibent, quominus apertura dilatetur, et hernia prodeat. Ut partem anteriorem vaginæ, maximi in hernia crurali mo-

*) Vide tab. prim. Lit. k et l.

menti, accuratius examinemus, fascia lata ad latus externum arteriæ cruralis persecatur incisione, duos pollices infra ligamentum Fallopii incipiente, idemque ligamentum superante, ita ut hoc omnino dividatur. Alia incisione, ad annulum abdominalem usque suscepta, jam dictum Fallopii ligamentum una cum fascia lata a partibus subjacentibus ita separatur, ut in conspectum veniat illa expansio aponeurotica, quæ vagina nuncupatur, et sedem incarcerationis herniæ cruralis ut plurimum constituit. Eadem sectio adhuc clarius monstrat, insertionem obliqui externi ad cristam pubis nullo modo, ut recentiorum nonnullis visum est, præcipuam incarcerationis sedem præbere.

§. 22.

Plurimi, qui fasciam latam descripserunt, eidem marginem falciformem vel semilunarem in parte femoris superiore attribuerunt*). Ut diligentius in naturam hujus fasciæ inquiramus, sequenti modo procedendum est. Fascia aponeurotica superficialis, quam ad supremam tertiam femoris partem descendere supra memo-

*) Id abnuît Collis, suumque dissensum hac ratione fundat, quod fascia semper hic tenuior, et telæ cellulosaë non absimilis, rudiori manu facile aufertur. Vide tab. secundam l. b.

ravimus, ita tollitur, ut vena saphena appareat, quæ, caute admodum elevata, a subjacente fascia lata duos vel tres pollices infra ligamentum Fallopii persequatur, et abdomen versus reclinatur *). Ubi vena saphena, alte demersa, in unitatem cum vena crurali coit; fascia lata, quæ involucrum femoris universale ac continuum hucusque effecit, nunc invenitur margine semilunari in portiones duas divisa. Harum altera portio interna, publica vocata, oblique descendens, vasa cruralia subit, et eandem, quam musculus pectineus; insertionem in crista ossis pubis agnoscit **); cui musculo hæc portio involucrum aponeuroticum largitur. Altera portio externa vel iliaca toti longitudini ligamenti Fallopii a spina ilei ad tuberositatem pubis usque inseritur ***). Inde facile intelligitur, ut ligamenti status tensus aut relaxatus ab illa maxime pendeat. Hæc portio vasa cruralia transit, ita ut illa inter has portiones inveniantur, et nominata vasa transiens, ad latus

*) Vide tab. aneam secund. l. f. d. c.

**) Vide tab. secund. l. c.

***) Vide tab. secund. l. d.

internum venæ cruralis arctissime cum portione publica conjungitur. Eadem cum a ligamento Fallopii non multum distat; directio in obliquam, sub idem ligamentum tendentem, transmutatur, ut in loco cristæ ossis pubis propiori, cum portione obliqui externi, ligamenti Gimbernati vocata, conjugatur.

SECTIO QVARTA.

DE HERNIA CRURALI.

§. 23.

Figura herniæ cruralis semper ovato-rotunda est. Si magnitudo herniæ augetur; tum, illa transversim serpens, externam femoris partem petit, ita ut fundus herniæ ante vasa cruralia velut situs jaceat *).

Hernia cruralis ad medium femur raro descendit, et cum inguinali hernia non facile confunditur, cum cervix herniæ infra tuberositatem pubis digito sentitur, et ligamentum Fallopii super eadem cervice quasi tensum invenitur. Contra hernia cruralis difficilius dignoscitur abscesu psoæ, qui, si ægrotus prius supinus positus sit, in ventrem prorsus compelli nequit. Huc accedit, quod dolor lumborum, et alia indicia inflammationis abscessui præcedunt. Diagnosin in eo potissimum cernitur, ut in abscesu psoæ quædam plenitudo, ut hoc verbo utar, vel fluctuatio observetur, qui tumor, cum femoris tumore conjunctus, spinam ilei

*) Richter l. c. pag. 440.

versus se extendit *). De statu venarum varicoso et tubonibus, quæ nostro consilio sufficere possunt, jam exposuimus. Propter profunditatem et angustiam annuli cruralis et ob majora, quæ margines ejusdem tensi et acuti opponunt, obstacula successus vel prosper taxos eventus difficultatibus premitur. Qui herniam cruralem reponere cogitat, meminisse semper debet, eam non directum, sed curvum, cursum habere, cum alia herniæ pars sub ligamentum Fallopii, alia supra illud est.

Aegroto collocato, sicut in inguinali hernia collocatur, fundus tumoris digitis prehenditur, et ad perpendiculum in femore deprimitur. Cum tumor diminutus superficiem femoris æquat; repositio sursum dirigitur et extrorsum, non, sicut alii commendarunt, introrsum propter marginis annuli obstacula.

§. 24.

Gunzii *) verba mea facio dicentis: "neque enim me intelligere fateor, quia ratione, quod de Arnolde Garengotus memoriæ prodidit, hæc via, machina quodam immissa, deduci queat." Vero enim absimile

*) Collis l. c. pag. 83.

**) Guntz l. c. pag. 78.

videtur ligamentum fasciis distensum, et femori appressum usu instrumenti dilatantis, sive hamulo, posse ulterius extendi, cum jam antea intestinorum prolapsorum vi est, quantum fieri possit, adeo distentatum, ut in intestina reagens, eadem stringere cogatur. Nonne pericula, quæ prospero successu Le Blanc dilatatorio suo, *Arnoldus* hamulo, instituerunt, hanc hypothesin confirmant: stricturam raro admodum in ligamento Fallopii esse, sed sæpius in aliis partibus, ut in fascia lata, vagina vasorum cruralium, vel posteriore ligamenti Fallopii in cristam pubis insertionem,] [quæri debere, atque, his partibus ab operatore dissectis, stricturam illo inscio nec animadvertente tolli. Quod verisimilius evadit, cum Cooper et Scarpa et Collis multique veterum hanc incisionibus levissimis tolli posse *)

*) *Collis* l. c. pag. 78. For I have not yet] seen any instance of strangulated femoral hernia, which was not liberated by a very slight division of the most superficial of those parts, through which it had escaped.

Scarpa l. c. pag. 231. Wenn ich die Operation des eingeklemten Bruchs bey Frauen vornahm, so habe ich mehrere Male beobachtet, daß das sehnigte Gewebe der Schenkelbinde zur Einklemmung der vorgefallenen Theile viel beyträgt; denn sobald diese Sehne eingeschnitten war, so drückte das Leistenband die in dem Bruche liegende Theile nicht mehr mit so viele Kraft zusammen.

sua auctoritate confirmant. Hernia cruralis aut in principio vaginæ vasorum aut in posteriori margine ligamenti Fallopii, quod nominatur Gimbernati, incarceratur. Incarcerationis causa quoque in cervice sacci quærenda est, nam rarius is casus obtinet, ut e ligamento Fallopii incarcerationio originem trahat.

§. 25.

Operationem herniæ cruralis quod attinet; illa ab inguinali hernia, quod involucris gaudet paucioribus, differt. Quare magna cautione opus est, ut ne intestina lædantur. Integumentis enim dissectis; pars nu-

Richter: Abhandlung von den Brüchen. 2 B. S. 112. Die Flechsenfibern, die aus den fascia lata in Poupart'sche Band gehen, scheinen oft die einzige Ursache der Einklemmung zu seyn, indem sie das Band herunter ziehen. Man hat wenigsten gesehen, daß die Einklemmung so gleich gänzlich aufgehört hat, nachdem man die Fascern zerschnitten hatte.

Guntz l. c. pag. 78. Sæpe vero ligamenti sectione opus plane non est, quoniam femoris herniæ exiguan ut plurimum sive intestini sive omenti partem habent, quæ se vel tendineis illis productionibus dissectis, quæ a fascia lata huc pertinent, vel sacco patefacto satis facile intro recepta.

Curtii Sprengel-Institutiones medicæ Tom. III. pag. 425. "Ubi igitur hernia hæc strangulatur, sub ligamento Fallopii nequaquam quærenda est, quod Gimbernatus egregie docuit."

datur ejus fasciæ superficialis, de qua supra disseruimus.

Progredimur nunc ad vaginam, quam et herniam interjacet telæ adiposæ multitudo, illamque, qui artis minus peritus est, cum omento facile confundit. In operatione instituenda, præfero illam incisionem, quæ fit ad similitudinem conversæ literæ T, quam rationem quoque Cooper commendavit. Nam hernia altius abdita latet, ita ut in pingvioribus hominibus simplex incisio non sufficiat. Incisio, integrum pollicem et dimidium supra ligamentum Fallopii incepta, ad medium tumorem usque continuanda est. Alia incisio transversalis ita institui debet, ut una cum priore angulum rectum efficiat. Duos, qui ita prodeunt, panniculos a partibus subjectis tolli oportet. Ubi ad saccum perventum est; tum, seposita forfice, particula sacci inter pollicem et digitum inclusa comprehenditur, ita ut hoc modo a partibus inclusis sat caute et diligenter separetur.

§. 26.

Deinde saccus aperitur, sicut in hernia ingvinali proposuimus. Explorato stricturæ situ; vagina vasorum ad ligamentum Fallopii usque dilatanda est. Si nondum stricturam sublatam senseris, digitus adhuc

altius ad longitudinem pollicis inserendus est. Quo facto, invenies a posteriori ligamenti Fallopii insertione, quæque huic conjuncta est fascia lata, inde acutum marginem effici et formari, unde stricturæ causa quærenda est. Quam si dilatare vis, digito cultrum impones, et quidem sursum ac introrsum, adeo ut dilatatio umbilicum versus dirigatur. Quod si intestina intrudi nondum possunt; causa in ligamento Fallopii lateat necesse est, quam dilatatorio vel hamulo tollere conaberis.

Si ligamentum Fallopii fortasse primis incisionibus non satis relaxatum fuerit; incisionem, Bell, Sabatier aliisque auctoribus, parvam facies, quæ postea instrumento adhibito amplificari possit. In hac operatione describenda prolixior esse nolo, existimans me jam satis demonstravisse, stricturam raro in ligamento Fallopii, sed in reliqua partium strictura quærendam esse, et dilatationem nunquam extrorsum dirigendam: contra id faciens arteriæ epigastricæ læsionem evitare non poteris. *)

Hæmorrhagiæ, quæ a læsione hujus arteriæ oriri

*) *Calliseni* consilium de annulo crurali extrorsum dilatando præbari nequit, ut pugnans cum hujus partis anatomia neque minus cum experientia *Call.* l. c. pag. 496.

possit, artis periti ligatura sive compressione occurrere conati sunt. Varia instrumenta, quæ compressionis consilio inservitura inventa sunt, solertiam auctorum magis minusve testantur, sed parum commodi inde nasci prope est, ut existimem. Neque desunt in chirurgia exempla, e quibus elucet, talem hæmorrhagiam compressione graduata et glacie imposita sedatam esse.

Explicatio tabularum.

Tabula prima

exhibet internum conspectum partium, quæ
ad herniam inguinalem aut femoralem
pertinent.

- a. *Musculus rectus abdominis.*
- b. *Transversus cum fascia transversali.*
- c. *Portio posterior aponeuroseos musculi obliqui
externi, quam Gimbernat detegit.*
- d. *Os pubis.*
- e. *Vasa spermatica permeantia annulum supe-
riorem vel internum, qui sursum marginis*

communi musculorum transversi et obliqui interni, introrsum arteria et vena epigastrica munitur.

f. *Arteria et vena spermatica.*

g. *Vas deferens.*

h. *Arteria epigastrica, interno externæ arteriæ iliacæ latere oriens.*

i. *Arteria obturatoria.*

k. *Arteria iliaca externa.*

l. *Vena iliaca externa.*

m. *Arteria et vena circumflexa ilei.*

n. *Musculus iliacus internus.*

o. *Musculus Psoas.*

p. *Vesica urinaria.*

Spatium inter venam iliacam externam et ligamentum Gimbernatum est locus, ubi hernia femoralis descendit.

Si hernia femoralis in hoc subjecto præsto fuisset, arteria obturatoria cervicem herniæ sacci cir-

cum dedisset, quæ arteria tamen ab annulo crurali tantum distat, ut sufficientem dilatationem annuli admittat, nec tamen arteriam periculo obiciat.

Tabula secunda

exhibet conspectum fasciæ latæ, sublatis integumentis universalibus, fasciæque superficiali, quæ glandulas in ingvine sitas tegit.

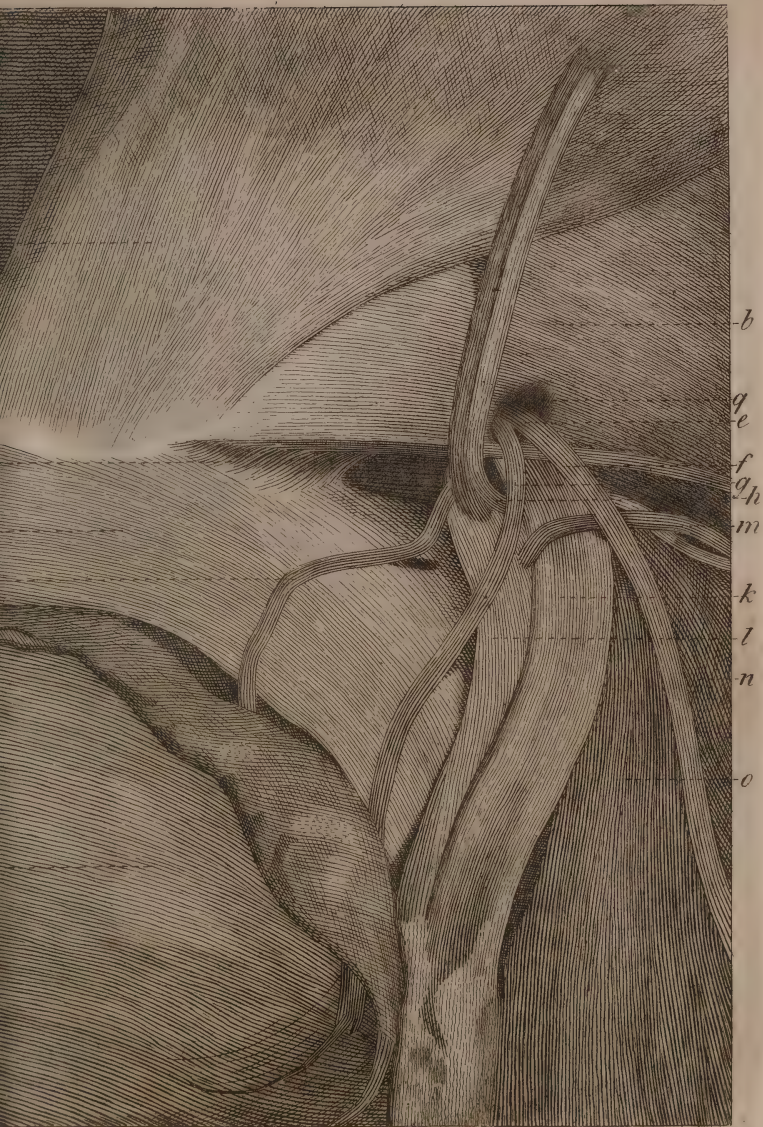
- a. *Ligamentum Fallopii.*
 - b. *Procesus falciformis vel margo semilunaris fasciæ latæ.*
 - c. *Vena saphena persecta et reclinata.*
 - d. *representat portionem iliacam vel externam fasciæ latæ, qualis vasa cruralia transit.*
 - e. *Portio publica vel interna fasciæ latæ qualis vasa cruralia subit.*
-

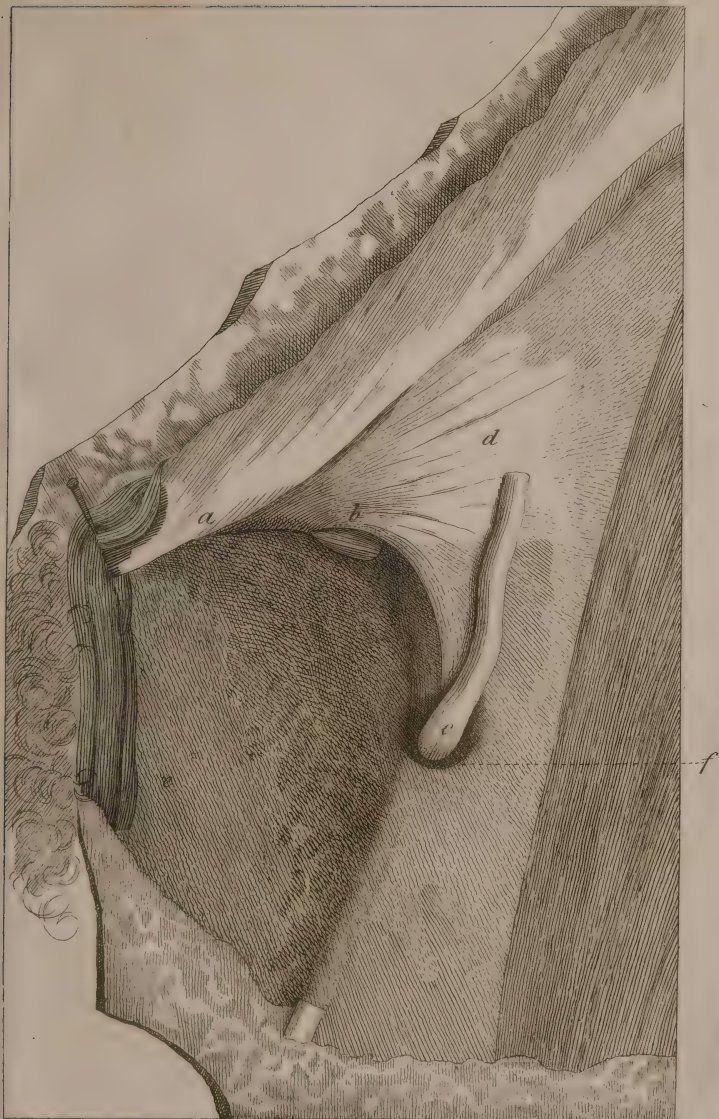
Tabula tertia.

- A. exhibet situm bracherii, qvali modo nos
illud applicamus.
- B. exhibet situm bracherii, qvali modo Angli
applicant.

Errata.

- Pag. 16 l. 14 *pubem* versus lege *spinam* ilei versus
Pag. 18 l. 22 *desadentem* lege *descendentem*
Pag. 26 l. 9 *rogo* lege *rogo*,
Pag. 30 l. 19 *a diversa* lege *e diversa*

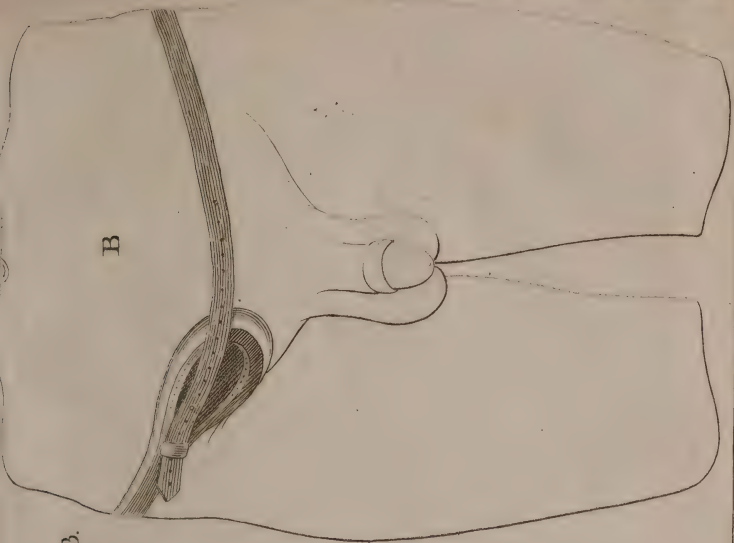
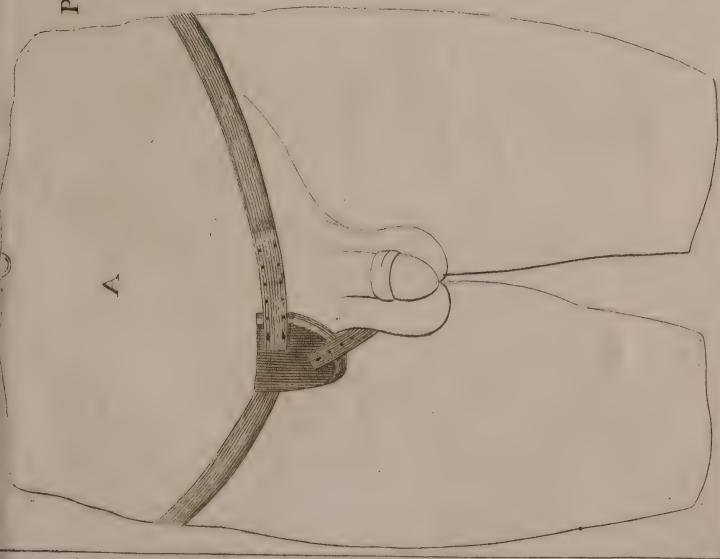

PL. 3.

A

B

2.52

